

καὶ χαίρετ[’]· ἐκ γὰρ τῆσδ[’] ἀναψυχῆς πόνων
εὐδαιμον[’] ὑμῖν πότμον ἔξαγγέλλομαι.

1605

IΩN. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου Θύγατερ, οὐκ ἀπιστίᾳ
σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα· πείθομαι δ’ εἶναι πατρὸς
Λοξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὸν τοῦτο δ’ οὐκ ἀπιστον[’] ἦν.

KP. τάμα νῦν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρίν,
οὕνεκ[’] οὐ ποτέ ἡμέλησε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι. 1610
αὗδε δ’ εὑωποὶ πύλαι μοι καὶ Θεοῦ χρηστήρια,
δυσμενῆ πάροιθεν ὅντα. νῦν δὲ καὶ δόπτρων χέρας
ἡδέως ἐκκρημνάμεσθα καὶ προσεννέπω πύλας.

AΘ. ἥνεσ[’] οὕνεκ[’] εὐλογεῖς Θεὸν μεταβαλοῦσ[’]· ἀεὶ ποτε
χρόνια μὲν τὰ τῶν Θεῶν πως, εἰς τέλος δ’ οὐκ
ἀσθενῆ. 1615

KP. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους. *AΘ.* στείχεθ[’], ἔψομαι
δ’ ἐγώ.

IΩN. ἀξία γ[’] ἡμῶν δδονρός. *KP.* καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.

AΘ. εἰς θρόνους δ’ ὕζου παλαιούς. *IΩN.* ἄξιον τὸ
κτῆμά μοι.

XO. ὦ Διὸς Λητοῦς τ’ Ἀπολλον, χαῖρ[’]· δτῷ δ’ ἐλαύ-
νεται
συμφοραῖς οἴκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν
χρεών. 1620

εἰς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνονται ἀξίων,
οἱ κακοὶ δ’, ὥσπερ πεφύκασ[’], οὕποτ[’] εῦ πράξειαν ἀν.

1613. πύλαι] Barnesius, πύλαις libri. 1614. ποτε] L. Dindorfius,
πον libri. 1616. στείχωμεν] Schaeferus, στείχομεν libri. στείχεθ[’]]
Canterus, στείχεσθ[’] libri. 1617. 18. *KP.* ἀξία — πτόλιν. *AΘ.* εἰς
— παλαιούς. *KP.* ἄξιον — μοι libri. correxit Hermannus. 1620.
θαρσεῖν C